

יפה פרשת פקודי - פרשת החודש תשפ"ה נדרשת

בעגל אמרו עשה לנו אלהים ונתכפרו באלה פקודי המשכן

אלה פקודי המשכן, נספה"ק אהב ישראל וקדושת לוי כתבו שר"ת אלה פקודי המשכן עולין פ"ו כמנין אלה"ם.

ויש לזכר זע"ה דרש"י כתב משכן העדות, עדות לישראל שויתר להם הקדוש ז"ה על מעשה העגל שהרי השרה שכינתו ביניהם, ויל"ד וכי משא פנים יש בדבר, ומה עשו שיתכפר להם חטא העגל.

אמנם יתזכר עפ"י דברי הריב"א שציאר הקרא (כי תשא ל"ב א') ויאמרו אליו עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו, יש מפרשים אלהים שופט ודיין כמו"ש צפרשת משפטים (כ"ז כ"ז) אלהים לא תקלל, כלומר מנה לנו שופט ודיין ודבר ומנהיג, וחס ושלוש שלא נתכוונו לע"ז, והכתוב מוכיח כי אמרו כי זה משה האיש, משמע שבמקום משה רצו להעמידו עכ"ל.

ולזה נא הר"ת זא"ל פקודי המשכן זר"ת פ"ו שעולה אלה"ם, דבחיבת אלהים טמון הויחור, שרצו שימנה להם דיין ושופט כמ"ר, ולא נתכוונו לשם ע"ז וחיבת אלהים מוכיח לזה.

במשכן נרמז תפלת שמו"ע עם ברכת ולמלשינים

בבעה"ט סוף הסדרה כתב, י"ח פעמים כתיב כאשר זוא ה' את משה, וכל אשר זוא, וכנגדם תקנו י"ח זרכות, ואחד כאשר זוא ה' את משה כן עשו ותקנו כנגדו זרכות המינים עכ"ל.

ושייכות תפלת שמו"ע להמשכן יתזכר זע"ה, דבמדרש רבה (פקודי פנ"א ז') איתא, נכנס משה אלל זלאל ראה שהותיר מן המשכן, אמר לפני הקב"ה רצון העולם עשינו את מלאכת המשכן והותרנו מה נעשה זנות, אמר לו לך ועשה זום משכן לעדות, הלך משה ועשה זון, וכתב זיפ"ת היינו זיהמ"ד לתורה.

ובמסכת זרכות (דף ח. ת.) אמרו חז"ל רבי אמי ורבי אסי אף על גז דהוו להו תליסר זי כנישתא זטזריא, לא מזלו אלל זיני עמודי היכא דהוו גרסי, וכתב רש"י זיני עמודי שזית המדרש נכון עליהם מלמעלה, ולזה נרמז תפלת שמו"ע זמשכן, להורות שהתפללו בזיהמ"ד לתורה זיני עמודי היכא דהוו גרסי.

צ"ב פסוקים בפרשת פקודי בל"י כ"ל סימן

בספר תפוחי חיים (פקודי) כתב זרוב חומשים אין סימן לפסוקי פרשת פקודי ורק זחומש מלזי"ם יש סימן אל"א, ואמר זום

אדמו"ר מגור זל"ל, שבחומשים ישנים היה כתוב פרשת פקודי זל"י כ"ל סימן שעולה ז"ב, והמדפיסים והמהדירים לא זזינו את הזונה על נכון, וחשבו שאין כל סימן לפרשה זו, וטעות היתה זידם, זכוונת הכותב היתה שהסימן הוא זל"י כ"ל שמספרו ז"ב כמספר הפסוקים זפרשה, והמאירי זספרו קרית ספר נתן סימן עזי"ה סימן.

והסימן זלי כל יש לזכר, דרש"י כתב (ל"ט ל"ג) וזיזאו את המשכן וגו' שלא היו יכולין להקימו שום אדם מחמת כוזב הקרשים שאין כח זאדם לזקפן, אמר משה לפני הקב"ה אין אפשר הקמתו על ידי אדם, אמר לו עסוק אתה זידך נראה כמקימו והוא נזקף וקם מאליו, וזה שנאמר הוקם המשכן הוקם מאליו עכ"ל.

ואל זה רומז מספר הפסוקים זפרשת פקודי ז"ב פסוקים זל"י כ"ל סימן, זבו זפרשה נאמר הקמת המשכן שהוקם מאליה, זל"י כ"ל הקמה משום זו"ד רק הוקם מאליה.

ענן הוא בחינת חושך אבל באמת הוא אור יומם

פרשת פקודי מסיימת כי ענן ה' על המשכן יומם ואש תהיה לילה זו וגו' ומתחיל ואלה שמות זניי הזאים מזרימה.

והסימכות סופו לתחילתו יתזכר זע"ה, דהחמ"ס כתב (ליקוטים מיהלאזויטן) הנה ענן הוא מדת הדין ויסורים זפרש"י זפרשת נח (ט' י"ד) זענני ענן על הארץ, כשתעלה זמחשבה לפני להזיא חשך ואזדון לעולם, וזדיקים שמחים זיסורים, וז"ש ענן ה' על המשכן יומם, כשזא ענן ה' על זדיקים הנקראים משכן, הוא יומם נחשב להם ליום ואור נוגה.

ואמר עוד ואש, פירוש אש המאיר לעוה"ז דהיינו הנאת ותענוגי וטרדת עוה"ז, תהיה לילה נחשב להם ללילה זכל מסעיהם עכ"ד, זאת אומרת שבזמן של הסתר פנים שהוא זחינת ענן, ידוע תדע שזהו יומם לנו כי מאמינים אנו שהכל מאתו הוא טוב.

והש"ך על פרשת שמות כתב, ואלה שמות זני ישראל התחיל הספר זוא"ו, לפי שהוא"ו זכללה הוא שם הרחמים ולפי שנכנסים לגלות הקדים להם הרחמים עכ"ד.

ובפרי זדיק (שמות אות י') כתב גלות מזרים היה הכנה למ"ת כמו"ש זמסכת זרכות (דף ה. ה.) ר"ש זן יוחאי אומר שלש מתנות טובות נתן הקב"ה לישראל וכולן לא נתן אלל על ידי יסורין, תורה וארץ ישראל והעולם הזא, ויסורין לתורה היה גלות מזרים.

רביאָר דחודש ניסן הוא חודש הגאולה והיה חשש שמא יטעו ללכת לפני הזמן, ולכן עתה כשאמר להם צפעם הראשון שצחודש הזה הם נגאלין, התחיל לומר החודש זה לכם ראש חדשים, לכם מוסב על משה ואהרן, שהגאולה א"א רק ע"י גדולי הדור ולא מעמם, ואחר שהזכירם ע"ז ממשיך לומר דברו אל בני צענין הגאולה עכ"ד.

רבספר הקדוש ויאל משה (מאמר ג' שבעות סימן פ"ד) הביא רביה"ק מהעצ"ץ צפירושו להושענות, הושענא אל למושעות צארבע שבעות שכתב ח"ל, רבש"ע היה אמה לנו למושעות מהגלות, כי צד' שבעות השבעתנו שלא נעשה מעממינו דבר לדחוק הקץ רק לנפות לישועה, ודברי הפייטן מיוסדים על מדרש רבה (שיר השירים פ"ב כ') ר' חלבו אומר ארבע שבעות יש כאן [צענין הגלות] השביע לשראל שלא ימרדו על המלכות, ושלא ידחקו על הקץ, ושלא יגלו מסטירין שלהם לאומות העולם, ושלא יעלו חומה מן הגולה עכ"ד.

ראת זה נרמו צדברי חז"ל צרביעית פרשת החודש, צרביעית צד' שבעות שהשביע אותנו הקצ"ה, פרשת החודש, הזהירנו התורה צפרשת החודש, שהקדימה התורה החודש הזה לכם שגאולה נריך להיות ע"י גדולי התורה כמו משה ואהרן, ולא ליקח ח"ו גאולה צעממינו שהעונש הוא גדול מאד.

ריבואר צוה שהטעם על חיצת דברו הוא רביע, רמו לדבר לצני ישראל שיהיו נוהרין מאד שלא לעבור על ארבע שבעות שמושצעים מהקצ"ה.

ר"ח ניסן יחול ביומי אגה"ז שעולין י"ו לרמז על חרבו של הקב"ה שיש לה י"ו פיפיות

בשו"ע א"ח (הלכות ר"ח סימן תכ"ח ס"ב) כתב המחבר אלו הימים שהוקצו צהם ראשי חדשים ולא צולתם, ר"ח ניסן יחול ציומי אגה"ז ועולה י"ו.

ריל"פ דהמג"א צסימן תע"ג (ס"ק כ"ט) כתב ששופכין צליל הפסח מהכוס י"ו פעמים, ג"פ צדס ואש ותמרות עשן, עשר פעמים צעשר מכות, ועוד ג"פ צדל"ח עד"ש צאח"ב, כנגד חרבו של הקצ"ה שיש צה י"ו פיפיות.

רלזדה יחול ר"ח ניסן רק ציומי אגה"ז שעולין י"ו, לרמו על חרבו של הקצ"ה צ"ו פיפיות, שצו הכה את המזכרים.

רבוזה יצואר סמיכות סוף הספר לתחילתו, דהספר מסיים כי ענן ה' על המשכן יומם, שאפילו ענן שהוא צחינת חושך הוא יום ואור נוגה, והרציה ואלה שנות בני ישראל הצאים מנרימה, שע"י חושך וענן של גלות מנרים זכו לקבל התורה שנקרא אור, כמו"ש (משלי ו' כ"ג) כי נר מנורה ותורה אור.

רמז בתורה שהלל תיקן לנו חשבון הלוח

החודש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה (פרשת צ"ב צ"ב) צסה"ק מדבר קדש להשר שלום מצעלו כתב, החדש הזה לכם הוא ס"ת מש"ה, ה'וא ל'כס ל'חדשי הוא ר"ת הל"ל, דשני השמות הקדושים משה והלל זה תורה שצכתב זה עיקר תורה שצע"פ, שע"י הענוה שצהם זכו וניתנה התורה על ידם, ללמד שא"א לזכות לתורה אלא ע"י ענוה עכ"ד הקדושים.

רי"ל עוד צוה, דהרשצ"א (ח"ד סימן רנ"ד) כתב וקבלה הוא צידינו שהסדר [לוח] הוא תיקן הלל צנו של צדינו הקדוש אצל לא ידעתי שום מקור לזה עכ"ל, וליין החיד"א שהמקור לזה הוא צחידושי הר"ן על מסכת סנהדרין (דף י"א). שכתב וקבלה צידינו מפי הגאונים ו"ל שר' הלל צנו של ר' יהודה הנשיא הוא שעשאה.

רבספר העיבור לר' אצרהם צ"ר חייה הנשיא משנת ד"א תת"פ הביא מקור מרב האי גאון, סקדר לוח צצדינו וכלליו הם מזמנו של ר' הלל צ"ר יהודה הנשיא משנת תר"ע לשטרות ה"א קיי"ט לצריאת העולם, ועד זמן של אצני ורצא קידשו עפ"י הרציה.

רב"ז נרמו צאומרו כוה ראה וקדש שקידוש החודש הוא צרציה ע"י מ"ר, ולזה צא הרמו החדש הזה לכם ס"ת מש"ה, אולם לאח"ו נצטל קידוש החודש צרציה רק צחשבון שעשה הלל, לזה צא רמו השני ה'וא ל'כס ל'חדשי ר"ת הל"ל, שיהיה זמן שמקדשין החודש עפ"י חשבון החודש שעשה הל"ל.

בחודש ניסן נזהרו על דחיקת הקץ קודם הזמן

במסכת מגילה (דף כ"ט). תנן צרביעית החודש הזה לכם, כלומר הרביעי מד' פרשיות הוא פרשת החודש.

יש לצאר חיצת צרביעית החודש צדרך רמו, עפימ"ש רביה"ק צאמרי יואל (צא) לצאר הקרא החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה, דברו אל כל עדת בני"י לאמר וגו' ודקדק דלמה כתצה התורה דברו אל כל עדת בני"י אחר שכתב החודש הזה לכם, הרי גם זה נאמר להכלל ישראל.